

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 24.02, 2012 r.

Szef
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

gen. bryg. Krzysztof Bondaryk

P - 1248 /2012/560/PB

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Pan Piotr Zientarski

Janusz Paweł Cichoń

Odpowiadając na pismo Pana Przewodniczącego z dnia 27 stycznia 2012 r. o numerze BPS/KU-034/39/1/12, zawierającym prośbę o sporządzenie opinii oraz dokonanie oceny skutków finansowych rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (druk nr 39), opracowanego przez Senat w celu wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie o sygnaturze K 45/02, uprzejmie informuję, co następuje:

Przedłożony przez Komisję projekt ustawy wychodzi naprzeciw oczekiwaniom funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zwolnionych ze służby na podstawie art. 230 ust. 1 ustawy o ABW oraz AW, uznanego przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt K 45/02) za niezgodny z konstytucją. Podkreślić należy, iż dotychczas nie dokonano w sposób generalny i abstrakcyjny rekompensacji niekorzystnych skutków zastosowania przepisu art. 230 ust. 1 ustawy. Co prawda, część zwolnionych funkcjonariuszy dochodziła swoich praw indywidualnie poprzez skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego zaskarżając rozkazy o zwolnieniu oraz domagając się na drodze sądowej roszczeń finansowych, jednakże funkcjonariusze ci pomimo często korzystnych dla siebie wyroków sądów, do chwili obecnej nie mogą mieć m.in. wliczonego okresu „niekonstytucyjnego zwolnienia” do lat służby. W mojej opinii projekt ustawy dokonujący jednolitego zadośćuczynienia całej grupie zwolnionych funkcjonariuszy zasługuje na poparcie, czyniąc zadość zasadzie sprawiedliwości społecznej demokratycznego państwa prawnego, o której mowa w art. 2 Konstytucji RP.

Zaznaczyć jednak należy, iż przyjęcie projektu z brzmieniem zaproponowanym przez Komisję, mogłoby posłużyć funkcjonariuszom jako podstawa dochodzenia wszelkich

roszczeń, w tym finansowych, związanych z okresem ich „niekonstytucyjnego zwolnienia”. W tym zakresie wydaje się niewystarczające zawężenie dokonane pkt 3 uzasadnienia do projektu, wskazujące jako cel projektu umożliwienie doliczenia „niekonstytucyjnego zwolnienia” do lat służby. Szacunkowy koszt takich roszczeń mógłby wynieść ponad 37000000,- zł. (trzydzieści siedem milionów złotych).

Zaznaczyć również należy, iż art. 230 miał w praktyce sporadyczne zastosowanie wobec funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, wobec czego kwestia opiniowanych rozwiązań prawnych może być dla tej służby nieistotna.

Uwzględniając powyższe, i mając na względzie oszczędności budżetowe, proponuję dokonanie zawężenia legislacyjnego projektu poprzez wskazanie, iż określone w przepisie okresy traktuje się jako okres równorzędny ze służbą w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Agencji Wywiadu wyłącznie dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby. Zapis należy uzupełnić o formalno - prawne dookreślenie braku możliwości dochodzenia na jego podstawie wypłaty uposażeń oraz innych roszczeń finansowych związanych ze zwolnieniem. Co więcej, proponujemy wskazanie, iż doliczenie okresów następuje na wniosek zainteresowanego. Wobec powyższego proponujemy następujące brzmienie art. 230a:

„Art. 230a. 1. Funkcjonariuszowi zwolnionemu na podstawie art. 230 ust. 1, który do dnia 12 sierpnia 2004 r. złożył podanie o ponowne przyjęcie do służby lub złożył skargę do sądu administracyjnego na decyzję o wypowiedzeniu stosunku służbowego, okres pozostawania poza służbą w wymiarze nieprzekraczającym okresu od dnia zwolnienia ze służby do dnia uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego uchylającego rozkaz o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby albo do dnia ponownego przyjęcia do służby, traktuje się jako okres równorzędny ze służbą w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Agencji Wywiadu dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby.

2. Funkcjonariuszowi zwolnionemu na podstawie art. 230 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, który nie złożył podania lub skargi w terminie, o którym mowa w ust. 1, okres pozostawania poza służbą w wymiarze od dnia zwolnienia ze służby do dnia 12 sierpnia 2004 r., traktuje się jako okres równorzędny ze służbą w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Agencji Wywiadu dla celów związanych z naliczaniem wysługi lat służby.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają skutków korzystnego dla funkcjonariusza zwolnionego na podstawie art. 230 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, orzeczenia sądu administracyjnego wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Doliczenie okresów, o których mowa w ust. 1 i 2 do wysługi lat służby następuje na wniosek i znajduje zastosowanie od dnia doliczenia.

5. Przepisy ust. 1 i 2 nie stanowią podstawy dochodzenia przez funkcjonariuszy zwolnionych na podstawie art. 230 ust. 1, wypłaty uposażeń oraz innych roszczeń finansowych związanych ze zwolnieniem.”.

Jednocześnie proponuję, aby pkt 3 uzasadnienia do ustawy został uzupełniony o bezpośrednie wskazanie zakresu pojęciowego „innych roszczeń finansowych związanych ze zwolnieniem”, o którym mowa w ust. 5 naszej propozycji.

Przyjęcie projektu w wersji zaproponowanej przez ABW doprowadzi do ograniczenia kosztów wejścia w życie ustawy do około 90000,- zł (dziewięćdziesiąt tysięcy złotych) w skali rocznej. Wobec powyższego przyjęcie powyższej propozycji wydaje się racjonalne z uwagi na sytuację finansów publicznych, czyniąc jednocześnie zadość potrzebie rekompensacji niekorzystnych skutków zastosowania przepisu art. 230 ust. 1 ustawy dla funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

→ pkt 3
L. B...

Do wiadomości:

Minister Spraw Wewnętrznych (KPRM)

Pan Jacek Cichocki